

Dansk Kvindesamfund.

Københavns Kredsen.

Klubaftenen Mandag d. 22. Febr. var ualmindeligt velbesøgt. Efterat Formanden, Frøken *Anne Bruun* havde budt Velkommen, fik Frk. *Elisabeth Grundtvig* Ordet for en kort Bemærkning. Hun vilde gribe Lejligheden her, da hun mente, at mange af Kirstine Frederiksens Venner var til Stede, til at gøre bekendt, at man havde tænkt paa at rejse hende et Minde, som imidlertid mindst af alt burde være en Sten. Nu var en Kreds af hendes Venner i Ind- og Udland traadt sammen for at indbyde til Deltagelse i dette. Frk. Grundtvig læste Indbydelsen op, og trykte Indbydelser blev fremlagt i Lokalet.

Dernæst traadte Aftenens egentlige Taler, Frk. *Elisabeth Gad*, frem. Hendes Opgave var at tale om og vække Interesse for en Forening, som hun selv er Medlem af og omfatter med megen Interesse: Den internationale Forening af unge Pigers Veninder (*Les amies de la jeune fille*). Og nu gav hun en Oversigt over Foreningens Historie, dens Hensigt og Virkemaade, hun talte varmt og kønt for den og søgte at gøre forstaaeligt for Forsamlingen, hvor vigtig en Sag det var, og hvor godt det vilde være, om den vandt Tilslutning af Kvinder her, som i alle Lande.

Foreningen er stiftet i Genf den 21. Sept. 1877 af en *Madame Humbert*, som havde samlet 20 Kvinder fra 7 forskellige Lande, deriblandt en dansk Dame, nuværende Forstanderinde for Diakonissestiftelsen, Frk. *Zahrtmann*.

Man havde mange sørgelige Erfaringer for, hvor vanskeligt unge Piger kan være stillede, naar de maa søge til Udlandet for at søge deres Erhverv. For at hjælpe dem og beskytte dem for de Farer, der overalt venter dem, besluttede man at danne som en Sikkerhedskæde rundt om de rejsende unge Piger og tage Kampen op med daarlige Anvisnings- og Fæstekontorer. Man sørgede for at finde Kvinder i de store Byer, der vilde være villige til at tage sig af de unge, som blev anbefalede til dem. Nu er der af den Slags *Veninder* 7,184, men der er Brug for mange flere. Disse tager imod paa Banegaardene eller ved Dampskibene, hjælper de rejsende til Hotellerne og med at finde de Pladser, de søger, eller skaffer dem Arbejde. Naar en ung Pige skal rejse, kan hun henvende sig til Foreningen, og hos denne faa Oplysninger om Rejserute, om Steder, hvor

hun bedst kan tage ind paa Vejen o. m. m. Der medgives de unge en lille grøn Bog med Vejledning for Rejsen. Enhver kan forstaa, hvilken Hjælp det maa være dem.

Foreningen har i flere store Byer oprettet Gæstehjem „Home Swyss“, hvor den rejsende Dame kan bo billigt og godt. Taleren havde besøgt disse og været godt tilfreds med dem, alt var venligt, smukt og hyggeligt.

En vigtig Side af Foreningens Virksomhed var dens Arbejde gennem Oplysningskontorerne, som endogsaa Politiet i Berlin arbejder Haand i Haand med. Naar en ung Pige er bortrejst, og hendes Slægtninge i Hjemmet er urolige for hende, kan de gennem disse Kontorer faa Bud om hende og sikre hende Hjælp videre paa Rejsen; mange Kvinder er herved reddede fra at falde som Ofre for den hvide Slavehandel.

En lille Gren af Foreningens Virksomhed er Ophængning af Plakater med Adresser paa „Hjem“ og paa Foreningens Damer „Veninderne“; disse Plakater maa nu ophænges overalt paa danske Banegaardene og ved Afgangsteder for Skibe.

Foreningens Kontor er Aabenraa 34, dens Formand her i Landet er Fru Etatsraadinde *Amsinck*, Sortedamsgade 5.

Taleren hørtes med megen Interesse, og man udbad sig Oplysninger om forskelligt, som meget beredvilligt blev givne. Man fik det bestemte Indtryk, at disse Kvinder arbejdede af uegennyttig Interesse og Kærlighed for de dem ganske ubekendte unge, og at de fortjente al den Hjælp, som mange Kvinder vistnok har Evne til at give dem, en Velgerning, som i selve sin store betydningsfulde Opgave vil have sin skønneste Løn.

A. H.

Klubaftenen den 7. Marts, holdt Fru *Eva Moltesen* et Foredrag om Finland, der fulgtes med stor Opmærksomhed af de talrige Tilhørere.

Fru *Moltesen*, der selv er Finlænderinde, kalder Finnerne for et Stenbryderfolk. De er langsomme, men utrættelige; naar de graver Grund, saa graver de, som om de helst vilde helt ned igennem Jorden. Finner er sen til Vrede, men naar han endelig bliver vred, saa er han grænseløs.

Maaske har han faaet Karakteren efter sit Lands Natur.

Det sendrægtige af den lange og mørke Vinter. Det overvældende i sin Vrede af Vaarbrydningen, hvor Strømme og Floder